

[Statsministeren.]

hugget til de mindste splinter. Disse procedurefaser er dels udspillet i perioder, hvor der har været en særlig markedsminister ved siden af udenrigsministeren, dels i perioder, hvor der har været én og kun én chef for udenrigsministeriet.

Hr. Ivar Nørgaard prøvede at finde bevis for — det er det andet, jeg vil sige — at man bør have en særlig markedsminister. Han prøvede at finde et særligt bevis i sagen om støtte til gartnerierhvervet. Regeringens politik var ikke koordineret på dette område, sagde hr. Ivar Nørgaard, men hvis vi havde haft en markedsminister, så kunne vi have holdt os til ham. Denne bevisførelse er ejendommelig. Her er et spørgsmål, som behandles af landbrugsministrene i EF. Det ville have været bedre at have én og kun én minister at holde sig til, sagde hr. Ivar Nørgaard, men det er da svært at forstå, at det kan være et bevis for, at vi skal have flere ministre.

På samme måde forholder det sig med hr. Hilmar Baunsgaards såkaldte bevis. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde: det er ikke fysisk muligt for en minister at klare arbejdet, og selve det, at der kan opstå den slags konflikter som dem, vi drøfter i dag, er et bevis for min opfattelse. Jeg er uenig med hr. Hilmar Baunsgaard i dette, for jeg har den opfattelse, at de her drøftede procedure-spørgsmål og de konflikter, der er her, ikke har noget som helst at gøre med antallet af ministre.

Jeg har noteret mig — det er det næste, jeg vil sige — at både hr. Ivar Nørgaard og hr. Hilmar Baunsgaard klart udtaler, at sammensætningen af en regering er statsministerens afgørelse og statsministerens ansvar. Andre ordførere, f. eks. hr. Stetter, har understreget dette. Det er et fastslået princip i dansk statsskik, at dette ansvar ligger hos statsministeren. Jeg finder det værdifuldt og korrekt, at folketinget i debatten i dag tydeligt har respekteret dette princip.

Hele spørgsmålet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have et stort antal ministre i en regering eller et mindre antal, skal altså ikke drøftes her. Heller ikke spørgsmålet om statssekretærer el. lign., som så ofte er blevet nævnt. Der er en lang række juridiske,

praktiske og økonomiske problemer, der må gå ind i den slags overvejelser.

Det mere specielle spørgsmål om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at ét ministerium, udenrigsministeriet, skal have mere end én chef, skal jeg heller ikke tage op til drøftelse her, men jeg føler trang til at sætte en tyk streg under, at Europapolitik efter regeringens opfattelse ikke er et venstre-håndsarbejde, som hr. Ivar Nørgaard udtrykte sig. Tværtimod er det regeringens opfattelse, at Europapolitik og alt, hvad der hører med dertil og har sammenhæng dermed, står i allerforreste række blandt de opgaver, som en dansk udenrigsminister skal tage sig af.

I EF synes der i øjeblikket at være en tendens til at samle alle ministerbeføjelser i rådet af udenrigsministre, og i adskillige andre lande er det oplagt, at det er udenrigsministeren, der tager sig af EF-spørgsmålene.

At regeringen ikke kan modtage hr. Maigaards dagsorden, er det overflødigt at sige. SF prøver i denne tid én gang om dagen at komme regeringen til livs, og det er deres ret. Som grundlag for disse regeringsangreb kan man åbenbart anvende enhver sag, også den spinkleste, også den urimeligste.

Den af hr. Ivar Nørgaard foreslåede dagsorden kan regeringen, som udenrigsministeren allerede har antydnet det, acceptere. Den udtrykker det samme som udenrigsministerens redegørelse. Vi opfatter dagsordenens formulering — og jeg forstod, at det også gælder de partier, som vil støtte denne dagsorden — som en gentagelse af, hvad der siges i markedsudvalgets beretning af 14. juni 1974 og det deri optrykte bilag fra marts 1973.

Lad mig endelig sige, at forslaget om at føre en egentlig markedsdebat om nogle uger, når det måtte passe folketinget, hilser regeringen velkommen. Jeg skal ikke foregribe denne debat, men jeg vil dog med tilfredshed og med tilslutning notere mig de meget positive udtalelser, som hr. Anker Jørgensen fremsatte.

Formanden:

Vi går nu til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 8 minutter.